

Khi hay tin Tổng Thống Ngô Đình Diệm bị ám sát, Cộng Sản Tổng Thống Giỏi Thích của Trung Hoa Dân Quốc, đã nhận xét:

Ngô Đình Nhu có trách nhiệm nặng nề trong việc ám sát này. Trung Hoa Dân Quốc mất đi một đồng chí tâm đầu ý hợp... Tôi khâm phục ông Diệm, ông xứng đáng là một lãnh tụ của Á Châu, Việt Nam có một vị anh hùng 100 năm nữa mới có một vị anh hùng cao quý như vậy.[1].

Nhưng khi đọc xong tác phẩm Chính Địch Việt Nam của ông Ngô Đình Nhu[2], tôi nghĩ cần phải thêm vào bài nhận xét đó, Việt Nam có một vị anh hùng 100 năm hay nhiều hơn nữa mới tìm được một nhà lãnh đạo có vị trí chính trị sâu sắc như ông Nhu..

Thc v y, đ i v i cá nhân ng i v i t, sau h n 30 năm gi ng đ y và nghiên c u v các v n đ chính tr Vi t Nam t i m t s các v n đ i h c, các v n nghiên c u, các b o tàng v i n và th v i n t i Vi t Nam, Úc, Hoa K và Âu châu.. ng i v i t đ c các đ ng nghi p và các chuyên gia qu c t v Vi t Nam đã dành cho m t chút c m tình và n tr ng v ki n th c chuyên môn và s kh công đ c sách. Tuy nhiên, v i t t c s th n tr ng c n thi t c a m t ng i nghiên c u l ch s , ng i v i t ph i thành th t công nh n r ng, trong t t c nh ng sách nghiên c u mà ng i v i t đã có đ p đ c trong h n 30 năm qua vì s thích hay vì nhu c u gi ng đ y và nghiên c u đòi bu c ph i đ c b ng Vi t, Pháp và Anh ng , ch a có m t tác ph m nào, th hi n m t s t ng h p bao quát và r t giá tr v các v n đ chính tr th gi i trong h n 200 năm qua, đ r i sau đó đ a ra nh ng v i n ki n chính tr vô cùng sâu s c đ làm Kim Ch Nam Phát Tri n cho Vi t Nam cũng nh các Qu c Gia Ch m Tỉn trên th gi i, nh tác ph m này c a ông Nhu. Có l ph i nói đây là m t đóng góp quý báu vào kho tàng t t ng chính tr th gi i. Và gi đ r ng, n u có th s ng thêm 100 năm n a đ đ c sách, ng i v i t nghĩ r ng không th nào có đ c m t óc t ng h p bao quát, đ ng đ n và m t v i n ki n chính tr sâu s c th n k nh tác gi c a quy n Chinh Đ Vi t Nam .

Ví tác ph m nguyên b n b ng Pháp ng , và ng i v i t tin r ng đ ch gi đã r t xu t s c trong khi chuy n ng , vì n b n Vi t ng đã di n t m t cách h t s c l u loát nh ng khía c nh sâu s c và ph c t p c a các v n đ . Tuy nhiên, nh ng ng i đã quen ti p c n v i l i hành văn c a ông Nhu qua các di n văn mà Ông đã so n th o cho T ng Th ng Di m trong su t 9 năm c a n n Đ Nh t C ng Hòa,[3] ch c ch n s th y r ng cách hành văn trau chu t, chính xác, nghiêm túc, s c bén và ch t ch c a ông Nhu mà b n đ ch không th nào th hi n đ c.

Tuy nhiên, ng i v i t mu n đ c gi tr c ti p ti p c n, m t ph n nào, v i cách lu n gi i và trình bày đ c đáo c a ông Nhu v các v n đ chính tr Vi t Nam và qu c t , nên ng i v i t đã quy t đ nh trích nguyên văn nh ng ph n trong Chinh Đ Vi t Nam liên quan đ n ch đ c a bài v i t này. Và ng i v i t s h n ch t i đa ph n đ a ra nh ng di n gi i và nh n xét riêng t c a mình.

V n i dung tác ph m, có l ph n cu n hút đ c s ng ng m nh t c a ng i v i t là, tr c đây g n n a th k , ông Nhu đã nh n xét Liên Xô s t gi i th đ làm hòa v i Tây Ph ng và Trung C ng s th t b i trong v i c s đ ng ch nghĩa C ng S n đ phát tri n kinh t , cũng nh Âu Châu s t p h p l i v i nhau trong m t kh i th ng nh t nh Kh i Liên Hi p Âu Châu ngày nay. Nh ng đ i u h p đ n h n n a, ông Nhu đã không đ a ra nh ng l i tiên đoán nh m t ng i th y bói hay m t chiêm tinh gia, trái l i, ông đã đ a ra nh ng phán đoán c a mình, sau khi đã phân tích và t ng h p các đ ki n lịch s và các bi n c chính tr th gi i, m t cách khoa h c, khách quan và vô t . Chính vì v y, ng i v i t nghĩ r ng t p sách này s có m t mãnh l c vô cùng h p đ n đ i v i các nhà lãnh đ o Vi t Nam và các qu c gia ch m tỉn Á Phi, n u h th c s mong mu n xây đ ng và phát tri n đ t n c, theo m t đ ng l i khoa học, th c tỉn và h p lý nh t.

Ví tác ph m bao quát nhi u v n đ l n lao liên quan đ n kinh nghi m phát tri n kinh t c a Nh t B n, Liên xô, Thái Lan, Th Nhĩ K .. và c tr ng h p c a Trung C ng n a. Đó là nh ng đ tài quá l n cho bài v i t này. Do đó, ng i v i t nghĩ r ng, v n đ th i s nóng b ng nh t hi n nay là v n đ Trung C ng xâm chi m lãnh th , lãnh h i, các h i đ o Hoàng Sa & Tr ng Sa

cùng vùng Cao Nguyên Trung Phn. Chúng ta th tìm xem, gần 50 năm trc đây, ông Nhu đã tiên đoán hiểm họa này ra sao, đã kiếm điếm l i chinh sách ngo i giao sai l m c a chúng ta như thế nào và phng sách nào ph i theo đui đ chng l i Trung Cng, đ chúng ta có thể th y đ i c ki n th c uyên bác c a m t chính tr gia và cũng là m t h c gi l i l c c a th i đ i chúng ta.

S Thi n C n C a Nhà C m quy n Hà N i.

S xâm lăng c a Trung Qu c đ i v i Vi t Nam có tính cách trng k , nhng nhng nhà lãnh đ o Hà N i vì thi n c n và vì quy n l i h p hoi c a Đ ng C ng S n và cũng có thể vì quy n l i cá nhân ích k c a nhng v lãnh đ o, đã không ý th c hi m h a xâm lăng khi p h i đó c a Trung Qu c, h đã xem nh quy n l i c a qu c gia, dân t c, đã liên k t v i Trung Cng và Liên Sô, đánh m t đi c h i ngàn năm m t thu , là khai thác nhng mâu thu n gi a hai kh i Tây Phng và Liên Sô sau Th Chi n Th Hai, đ khôi ph c đ c l p và nh n vi n tr c a c hai kh i đ phát tri n dân t c...nh n Đ . Trái l i, vi c cam tâm làm ch h u cho Trung Cng và Liên Sô đã đ a Vi t Nam vào cu c chi n tranh v i Tây Phng m t cách vô nghĩa và phi lý, và đã đem lai m t h u qu vô cùng khng khi p cho c dân t c, đó là s h y di t toàn b sinh l c c a qu c gia, c v phng di n tinh th n l n v t ch t và sinh mang c a ng i Vi t, trong su t h n 30 năm... Nhng còn t h i h n n a, là s nh n vi n tr đó t Trung Cng đã là tỉn đ đ r c h a xâm lăng t phng B c vào Vi t Nam ngày nay.

T nhng năm đ u c a th p niên 1960, ông Nhu đã nhìn th u su t đ c hi m h a xâm lăng truy n ki p đó nh sau:

Trong lch s bang giao, gi a chúng ta và Trung Hoa, các bi n c x y ra đ u do hai tâm lý đ i ch i nhau. T năm 972, sau khi đã nhìn nh n đ c l p c a Vi t Nam r i, lúc nào Trung Hoa cũng nghĩ r ng đã m t m t phn lãnh th qu c gia, và lúc nào cũng khai thác m i c h i đ a đ n, đ thâu h i phn đ t mà Trung Hoa xem nh là c a h . Bên kia, Vi t Nam lúc nào cũng n l c mang xng máu ra đ b o v n n đ c l p c a mình. T t c các s ki n, x y ra gi a hai qu c gia, đ u do s khác nhau c a hai quan ni m trên.

Ngày năm 981, nghĩa là v a ba năm sau khi đã nhìn nh n đ c l p c a Vi t Nam, Tng tri u th a lúc n i chính Vi t Nam có bi n, vì Đnh Tiên Hoàng v a m t, và s k v không gi i quy t đ c, g i sang Vi t Nam hai đ o quân, do đ ng thu và đ ng b , đ đ t l i n n thng tr c a Trung Hoa.

Ý c đnh c a Trung Hoa là đ t l i n n thng tr và không lúc nào Trung Hoa th a m n v i s th n ph c và tri u c ng c a chúng ta. Ngay nhng lúc mà quân đ i chúng ta hùng cng nh t, và chi n thng quân đ i Trung Hoa, thì các nhà lãnh đ o c a Vi t Nam cũng khôn ngoan, tìm cách th a thu n v i Trung Hoa và t đ t mình vào ch đ thu c qu c. Nhng, đ u mà Trung Hoa mu n không ph i là Vi t Nam ch th n ph c và tri u c ng. Trung Hoa, su t g n m t ngàn năm lch s , lúc nào cũng mu n l y l i m nh đ t mà Trung Hoa coi nh b t m m t.

Trong 900 năm, t năm 939 đ n năm 1840, khi Tây phng t n công vào xã h i Đông Á làm cho nhng mâu thu n, n i b c a xã h i này, t m ngng ho t đ ng, Trung Hoa đã b y l n toan chi m l i n c Vi t Nam. Hai l n do nhà Tng ch trng, ba l n nhà Nguyên, m t l n nhà Minh và m t l n nhà Thanh. M t hành đ ng liên t c nh v y, nh t đnh có nghĩa là t t c các tri u đ i Trung Hoa đ u theo đui i m t chính sách, đ t l i n n thng tr trên lãnh th Vi t Nam .

Chính sách này do mßt đißu kißn đßa đß và kinh tß nß đßnh: lßu vßc sông Hßng Hà là đßng thoßt ra bißn thiên nhiên cßa các tßnh Tây Nam cßa Trung Hoa, và ngß cß iß cũng là con đßng xâm nhßp cho các đßo quân chinh phßc vào nßi đßa Trung Hoa. Đß nhß vßy thì, ngay bây giß, ý đßnh cßa Trung Cßng vßn là mußn thôn tính, nßu không phßi hßt nßc Vißt Nam, thì ít ra cũng Bßc phßn. Cũng chß vì lý do này mà, năm 1883, Lý Hßng Chßng, thßa lúc Tß Đßc cßu vißn đß chßng Pháp, đß thay vì gßi quân sang giúp mßt nßc cùng mßt văn hóa đß chßng ngoßi xâm, và thay vì cßu vißn mßt thußc qußc mà Trung Hoa đáng lý ra có nhißm vß bßo vß, lßi thßng thuyßt mßt kß hoßch chia cßt Vißt Nam vßi Pháp, Trung Hoa dành cho mình các phßn đßt gßm các vùng bao bßc lßu vßc sông Hßng Hà đß lßy đßng ra bißn. Và ngay Chính phß Tßng Gißi Thßch năm 1945, dành phßn gißi gißi quân đßi Nhßt Bßn tß vĩ tuyßn 16 trß lên phía Bßc[4], cũng vì lý do trên.

Xem thß đß bißt rßng, đßi vßi dân tßc chúng ta hßa xâm lăng là mßt mßi đe đßa thßng xuyên. (tr. 166)

Do đó, Trung Hoa cßa Mao Trßch Đßng, cũng nhß Trung Hoa cßa các trißu đßi Nguyên, Tßng, Minh, Thanh là mßt đe đßa truyßn kißp.

Sùng Bái Chß Nghĩa Cßng Sßn là mßt Sai Lßm Nghiêm Trßng

Trong khi Liên Xô và Trung Cßng xem chß nghĩa Cßng Sßn nhß là phßng tißn tranh đßu đß qui tß các nßc nhßc tißu Á Phi vào đßng minh vßi hß, chßng lßi sß bao vây cßa Tây Phßng nhßm giúp hß phát trißn kinh tß cßa đßt nßc hß, thì Cßng Sßn Vißt Nam sùng bái chß nghĩa Cßng Sßn nhß là mßt chân lý đß cßi tßo xã hßi và xây đßng đßt nßc. Chính vì sß thißu sáng sußt cßa nhà cßm quyßn Hà Nßi đß khißn Vißt Nam phßi bß chia cßt làm 2 mißn vào năm 1954, mßt đi cß hßi ngàn năm mßt thuß, đß xây đßng đßt nßc và cßng cß đßc lßp đß chßng ngoßi xâm.

Ông Nhu đã lußn gißi nan đß đó nhß sau:

Nhßng chúng ta cũng còn nhß rßng Nga Xô sß dĩ liên kßt vßi các thußc đßa cßa Tây phßng là bßi vì Nga Xô cßn có đßng minh trong công cußc chißn đßu trßng kß và vĩ đßi vßi Tây phßng, mà mßc đích trßng hßt và trên hßt, là phát trißn dân tßc Nga. Tính cách thißng lißng gißa các đßng chí cßa lý tßng cách mßng xã hßi thß gißi chß là mßt tín hißu tßp hßp qui tß kß thù cßa Tây phßng vào mßt mßt trßn phßc vß mßt chißn lßc tranh đßu cßa dân tßc Nga. Ngày nay, mßc đích phát trißn cßa Nga đã đßt. Sß thay thß các giá trß tiêu chußn chißn lßc và giai đßn cßa Nga Xô bßng nhßng giá trß tiêu chußn, dĩ sßn cßa văn minh nhân loßi, nhß chúng ta đã thßy trong mßt đßn trên, là mßt bßng cß hßng bißn nhßt, soi sáng lßp trßng cßa Nga. Trung Cßng tß cáo Nga phßn bßi chß nghĩa Các-Mác Lê-Nin vì nhßng sß kißn trên. Trung Cßng lßi mußn thay thß Nga, nhân danh chß nghĩa Các-Mác Lê Nin hô hào qui tß các nßc kém mßng, đß phßc vß công cußc phát trißn cho dân tßc Trung Hoa. Ngày nào mßc đích phát trißn đã đßt, thì cußc đßng minh mßi này do Trung Cßng đß xßng cũng không còn hißu lßc đßi vßi Trung Cßng, cũng nhß cußc đßng minh trßc đây do Nga đß xßng, ngày nay, không còn hißu lßc đßi vßi Nga. Và mßc đích cußi cùng cßa cußc tranh đßu vßn là mßc đích dân tßc.

Nhißu nhà lãnh đßo Á Đßng mà qußc gia cũng đã bß Đß qußc thßng trß, đã đß sáng sußt đß nhìn thßu thâm ý chißn lßc cßa Nga Xô. Gandhi và Nehru, tß chßi sß đßng minh vßi Cßng Sßn vì lý do trên.(tr. 201)

Chúng ta chắc chắn có một tài liệu hay một tri thức nào chăng nữa thì những các nhà lãnh đạo miền Bắc hiện nay đã nhận thức các điều kiện trên. Nhưng các lý, các thực tiễn chính trị của miền Bắc còn đang ca tụng như là những chân lý những giá trị tiêu chuẩn chính lý và giai đoạn mà Nga Xô đã bỏ. Nhưng thì có lẽ dân tộc chúng ta còn phải bắt buộc những kích các nhà lãnh đạo miền Bắc của chúng ta tôn trọng những chân lý, một lý thuyết mà Nga Xô và Trung Cộng chỉ dùng làm một phần trong tranh đấu và Nga Xô bắt đầu sa thải khi mà đích phát triển đã đến.

Nhưng thì, giờ đây mà những Pháp có thể thi hành một chính sách thu thuế địa, những người Anh, Đức và Việt Nam, thì các nhà lãnh đạo miền Bắc cũng chắc chắn đã đưa chúng ta ra ngoài vòng chi phối trực tiếp của hai khối để khai thác mâu thuẫn mà phát triển dân tộc.

Trong hoàn cảnh mà cuộc tranh chấp giữa Nga Xô và Tây phương chỉ phải ngừng hành động chính trị của các quốc gia như, lập trường của Cộng Sản, lập trường của Trung Cộng, của các nhà lãnh đạo miền Bắc, những nguyên nhân gây nên những của Tây phương và sự phân chia lãnh thổ cũng không tránh khỏi.

Nhưng vậy, thì cách của Cộng Sản của các nhà lãnh đạo miền Bắc là một điều kiện thuận lợi giúp cho những Pháp thi hành những toán tính chính trị của họ ở Việt Nam. Và lập trường của Cộng Sản lập trường của Nga Xô và Trung Cộng là một nguyên nhân của sự phân chia lãnh thổ Việt Nam, trong khung cảnh chính trị của thế giới, sau Địch chiến thế giới hai, do sự tranh chấp giữa Nga Xô và Tây phương chỉ phải.

Tóm lại nguyên nhân sâu xa của sự phân chia lãnh thổ Việt Nam ngày nay là chính sách thuế của của Pháp và lập trường của Cộng Sản lập trường của Nga Xô và Trung Cộng của các nhà lãnh đạo miền Bắc.

Trong thực tế, sự phân chia đã xảy ra khi hai quốc gia Tây phương Anh và Mỹ, đứng đầu những cho một giới pháp chế mới bắt đầu của Pháp ở Việt Nam, nhìn nhận và bắt đầu vi phạm cho quốc gia Việt Nam. Tuy nhiên, việc triển quân sự và kinh tế đưa qua tay chính phủ Pháp. Và một phần lớn, đã được sự đồng ý của hay gián tiếp trong công cuộc tái thiết nước Pháp đã bị chiến tranh tàn phá. Thế gian qua, xét kỹ thì thế kỷ này là thế kỷ mà những thế giới chính trị của Pháp ở đây mang đến những kết quả như thế.

Bên cạnh Cộng Sản, Nga và Trung Cộng cũng nhìn nhận Cộng Hòa Dân Chủ Việt Nam và cũng bắt đầu vi phạm.

Từ đây, chiến lược Việt Nam, biến thành một chiến lược quân sự và địa phương của cuộc tranh chấp giữa Nga Xô và Tây phương. Những mâu thuẫn giữa Nga Xô và Tây phương mà, đúng lý ra, phải được dùng để phát triển dân tộc, lập trường thành những khí giới gieo rắc sự chết cho toàn dân. Nhưng yếu tố của một chế độ phát triển đã biến thành những khí của một tai họa.

Đúng thế, điều này vô cùng quan trọng cho chúng ta, sự chi phối của Trung Hoa, và sau đó sự chi phối, sự đe dọa xâm lăng của Trung Hoa, mà chúng ta đã biết là vô cùng nghiêm trọng, một cách liên tục, cho chúng ta trong hơn tám trăm năm, từ thời đình chế trong gần một thế kỷ Pháp thuộc, đã bắt đầu hoạt động triển khai các hình thức vi phạm và các việc quân sự cho quân đội của Cộng Hòa Dân Chủ Việt Nam.

Chúng ta thấy rằng sự phát triển của Tàu, là một đích trước và trên hết trong mọi cuộc Địch Minh hiện nay của các nhà lãnh đạo Trung Cộng, cũng như sự phát triển của Nga là một đích trước và trên hết trong mọi cuộc Địch Minh trước đây của các nhà lãnh đạo Nga. (tr. 202 -204).

Nh ng Hà N i còn ph m nh ng l i l m nghi m trong h n n a, khi quy t đ nh đ ng võ l c đ
thôn tính mi n Nam, đã đ n t i vi c tr c ti p đ ng đ quân s v i Hoa K , khi n mi n B c đã
khánh t n và k t qu trong cu c chi n tranh ch ng Pháp càng lún sâu trong c nh t ng hoàn
toàn đ nát và hoang tàn trong cu c chi n tranh ch ng M , mà ngày nay, qua hành đ ng g n
nh van nài của Hà N i đ xin l p l i bang giao v i Hoa K vào năm 1996, ai còn chút l ng tri
bình th ng cũng th y r ng cu c chi n đó là hoàn toàn vô lý và xu n đ ng, mà nguy hi m h n
n a là tr c ti p t o đ i u ki n thu n l i cho Trung C ng t do xâm lăng Vi t Nam, vì M đã
không còn hi n đ i n i mi n Nam, đ ng n g n s bành tr ng của Trung C ng.

Trong tác ph m Chinh Đ Vi t Nam , hi m h a xâm lăng của Trung C ng ngày nay cũng đã
đ c báo đ ng cách đây g n 50 năm:

S l thu c nói trên và s chia đôi lãnh th đã t o hoàn c nh cho s chi ph i và s toan th ng
tr c a n c Tàu đ i v i Vi t Nam tái hi n d ãng m ãnh, sau g n m t th k v ng m t. Ký c
c a nh ng th i k th ng tr tàn kh c c a Tàu đ i v i chúng ta còn ghi trong m i trang l ch s
c a dân t c và trong m i t bào c a thân th chúng ta.

Các nhà lãnh đ o mi n B c, khi t đ t mình vào s chi ph i của Trung C ng, đã đ t chúng ta
tr c m t vi n n nh nô l kinh kh ng. Hành đ ng của h , n u có hi u qu , ch ng nh ng s tiêu
di t m i c h i phát tri n c a chúng ta, mà l i còn đe đ a đ n s t n t i c a dân t c.

S dĩ, t i ngày nay, s th ng tr c a Trung C ng đ i v i Vi t Nam ch a thành hình, là vì hoàn
c nh chính tr th gi i ch a cho phép, và s t n t i c a mi n Nam đ i i nh h ng c a Tây
ph ng là m t tr l c v a chính tr v a quân s cho s th ng tr đó. Gi s mà Nam Vi t b
B c Vi t thôn tính, thì s Trung C ng thôn tính Vi t Nam ch là m t v n đ th i gian.

Trong hoàn c nh hi n t i, s t n t i c a mi n Nam v a là m t b o đ m cho dân t c thoát kh i
ách th ng tr c a Trung C ng, v a là m t b o đ m m t l i thoát cho các nhà lãnh đ o C ng
S n B c Vi t, khi h ý th c nguy c h đ ang t o cho dân t c. Nh ng ngày nào h v n ti p t c
th c hi n ý đ nh xâm chi m mi n Nam thì h v n còn ch u s chi ph i c a chính sách chi n
tranh xâm lăng của Trung C ng, thay vì chính sách s ng chung hòa bình của Nga Sô.

Vì v y cho nên, s m t còn của mi n Nam, ngày nay, l i tr thành m t s ki n quy t đ nh s
m t còn trong t ng lai của dân t c. Do đó, t t c n l c của chúng ta trong giai đ o n này ph i
đ n vào s b o v t do và đ c l p, và s phát tri n cho mi n Nam đ duy trì l i thoát cho mi n
B c và c u dân t c kh i ách tr ng tr m t l n n a. (tr.212)

Chính Sách Ngo i Giao

Có l , trong quá kh , chúng ta quá sùng bái văn hóa Kh ng M nh và quá l thu c v chính tr
đ i v i các Hoàng Đ Trung Qu c, nên chúng ta đã không xây đ ng đ c m t đ ng l i ngo i
giao khoáng đ t nh Nh t B n đ có th c u nguy cho đ t n c, khi dân t c b n ngo i xâm.
Ông Nhu đã ki m đ i m s th t b i n ng n c a chính sách ngo i giao của các vua chúa ngày
x a qua nh ng dòng đ i đây:

H a xâm lăng đe đ a dân t c chúng ta đ n n i, trong su t m t ngàn năm l ch s t ngày l p
qu c, tr thành m t ám nh cho t t c các nhà lãnh đ o của chúng ta. Và do đó mà l ch s
ngo i giao của chúng ta lúc nào cũng b chi ph i b i m t tâm lý thu c qu c.

Hai n Lý Th ng Kiệt và Nguy n Hu tìm cách đ phá không khí thu c đó. Nh ng m c đ u nh ng chi n công ng l y và tài ngo i giao r t khéo, hai nhà lãnh đ o tr danh c a dân t c v n ph i khu t ph c tr c th c t .

Tâm lý thu c qu c đ n ng, ch ng nh ng trên s bang giao, gi a chúng ta và Trung Hoa, i còn lan tràn sang lĩnh v c bang giao gi a chúng ta và các n c láng gi ng. N u, đ i v i Trung Hoa, chúng ta là thu c qu c, thì đ i v i các n c chung quanh, chúng ta i mu n h là thu c qu c. Tâm lý đó làm cho s bang giao, gi a chúng ta và các n c láng gi ng, lúc nào cũng gay go. Đ đã đành r ng công cu c Nam ti n c a chúng ta, là m t công trình mà dân t c đã th c hi n đ c. Nh ng chúng ta còn thi u tài li u đ cho các s gia có th xét đoán xem, n u chính sách ngo i giao c a chúng ta khoáng đ t h n, t a trên nh ng nguyên t c phong phú h n thì, có i s bành tr ng c a chúng ta s không m t chi u nh v y. Ví đ , m t câu h i mà chúng ta không th tránh đ c: chúng ta là m t dân t c sát b bi n, nh ng sao ngh thu t v t bi n c a chúng ta không phát tri n? N u chính sách ngo i giao c a chúng ta phong phú h n, và không bó h p vào m t đ ng l i duy nh t, có i s bành tr ng c a dân t c chúng ta, đã s m phát ra nhi u ng, và sinh l c c a chúng ta không ph i ch d n vào m i m t công cu c Nam ti n. N c chúng ta v vào gi a hai n n văn minh Trung Hoa và n Đ . V i m t chính sách ngo i giao khoáng đ t h n, s liên l c qu c t c a chúng ta có i đã r ng rãi h n, và do đó, v trí c a chúng ta s, đ ng nhiên, đ c c ng c b ng nh ng bi n pháp đ i dào và h u hi u h n.

Nh ng th c t là v y đó. H a xâm lăng c a Trung Hoa đ n ng vào đ i s ng c a dân t c chúng ta, đ n n i, t t c các nhà lãnh đ o c a chúng ta đ u b ám nh b i s đ e d a đó. Và, đ đ i phó l i, h ch có hai con đ ng, m t là th n ph c Trung Hoa, hai là m r ng b c i v phía Nam .

S dĩ, khi b Tây ph ng t n công, mà các nhà lãnh đ o Tri u Nguy n c a chúng ta lúc b y gi , không có đ kh năng quan ni m m t cu c ngo i giao r ng rãi, đ khai thác mâu thu n gi a các c ng qu c Tây ph ng, là vì các nhà lãnh đ o c a chúng ta không lúc nào vùng v y, đ phá n i không khí tâm lý thu c qu c đã đ i đ i đ n ng lên i ch s ngo i giao c a chúng ta. Hành đ ng ngo i giao duy nh t lúc b y gi là g i s b sang c u c u v i Trung Hoa. Chúng ta đã bi t Trung Hoa đã h ng ng nh th nào l i kêu g i c a nhà Nguy n. Nh ng Trung Hoa cũng đang b đ e d a nh chúng ta, n u không có i Trung Hoa đã l i th a c h i mà đ t l i n n th ng tr i Vi t Nam .

Các s b c a chúng ta g i sang Pháp l i cũng v i m c đích đ i u đình, th n ph c v i Pháp nh chúng ta quen đ i u đình, th n ph c v i Trung Hoa, ch không ph i v i m c đích đ ng nhiên ph i có c a m t hành đ ng ngo i giao, là khai thác các mâu thu n đ m u l i cho mình.

Vì th cho nên, n u chúng ta có cho r ng, công cu c Nam ti n thành công là m t k t qu c a chính sách ngo i giao m t chi u nh trên đã trình bày, thì cân nh c k t qu đó v i nh ng s th t b i mà cũng chính sách ngo i giao đó đã mang đ n cho chúng ta trong m t ngàn năm l ch s , thì có i nh ng s th t b i n ng h n nhi u.

S bành tr ng c a chúng ta đã thâu h p l i và ch theo có m t chi u, b h n c a bi n bao la đáng lý ra ph i là cái c a s ng cho chúng ta.

Nhán ngoái giao của chúng ta äu trä nän, lúc häu sä, không đä khä năng đä bäo vä chúng ta. Trong khi đä, đäi väi mät quäc gia nhä lúc nào cũng bä häa xâm lăng đe dọa, thì ngoái giao là mät trong các äi khí säc bän và häu hiäu đä bäo vä đäc läp và lãnh thä.

Trong chín trăm năm, täng ngày läp quäc, chúng ta đä bä ngoái xâm täm län, bäy län do Trung Hoa và mät län do Tây phäng. Chúng ta đäy lui đäc sáu län, chä có län thä sáu nhä Minh đät läi nän thäng trä, trong hai mä i năm, và län thä tám đä quäc Pháp xâm chiäm toàn lãnh thä và thäng trä chúng ta trong hän tám mä i năm.

Väy vä cho nän, chäng ngoái xâm là mät yäu tä quan träng trong chính trä của Viät Nam . Chính trä của truyän, của các triäu đäi Viät Nam không đäc quan niäm räng räi nän, näu có phän näa kät quä đäi väi sä xâm lăng của Trung Hoa thì äi häng chúng ta vào mät chính sách chät häp vä ngoái giao. Do đä tät của sinh läc phát triän của dân täc, thay vì mä cho chúng ta đäc nhiäu đäng säng, äi đäc cä hät vào mät cuäc chiän đäu tiêu hao chä đä tranh giành đät dung thân. Mät mät khác, chính sách ngoái giao chät häp đä đưa chúng ta vào mät thä cô läp cho nän lúc häu sä, các nhà lãnh đäo của chúng ta không đäng đäu näi väi sóng gió, và äi u äi nhiäu häu quä tại häi cho nhiäu thä hä.

Chính sách chäng ngoái xâm.

Cái häa ngoái xâm đäi väi chúng ta hiän nhiän và liên täc nhä väy. Vì sao nhäng biän pháp của truyän, của các nhà lãnh đäo của chúng ta träc đäy, thành công phän näa, trong công cuäc chäng ngoái xâm Trung Hoa, nhäng thät bäi trong công cuäc chäng ngoái xâm Tây phäng?

Träc hät, các biän pháp của truyän đä đät vän đä ngoái xâm của Trung Hoa là mät vän đä chä liên quan đän hai näc: Trung Hoa và Viät Nam . So sánh hai khäi Trung Hoa và Viät Nam , và nhä thä, đäng đäu phäi là mäc đích đäng nhiän, thì chúng ta đä thät bäi räi. Nhäng sä thän phäc và triäu của ngä chä là nhäng biän pháp hoän binh. Và vän đä chäng ngoái xâm của bao giä đäc các triäu đäi Viät Nam đät thành mät chính sách đäng nhiän và nguyên täc, đäi väi mät näc nhä, nhä näc chúng ta. Vì thä cho nän, nhäng biän pháp của nä đäc áp đäng, nhä biän pháp ngoái giao, đä không hä đäc sä đäng khi Tây phäng xâm chiäm näc ta.

Lý do thä hai, là công cuäc chäng ngoái xâm của đäc chuän bä trên lĩnh väc quân sä. Nhäng, näu chúng ta không thä phä nhän tính cách của nä thiät và thành quä của các biän pháp quân sä trong các chiän trän chäng các triäu đäi Trung Hoa: nhà Täng, nhà Nguyên cũng nhä nhà Minh, nhà Thanh, chúng ta phäi nhìn nhän räng nä äc quân sä của chúng ta rät là giäi hän. Và ngày nay, đäc läp räi, thì nä äc quân sä của chúng ta chäc chän cũng rät là giäi hän.

Nhä väy, đäi väi mät näc nhä, trong mät công cuäc chäng ngoái xâm, biän pháp quân sä không thä làm sao đä đäc. Trên kia, chúng ta có đä của nä nhäng biän pháp ngoái giao, đät trên căn bän khai thác mâu thuẫn giäa các của ngä quäc đä bäo vä đäc läp cho chúng ta.

Tuy nhiên biän pháp của nä thiät nhät, häu hiäu nhät và hoàn toàn thuäc của chúng ta, là nuôi đäng tinh thän đäc läp và tä do của nhân dân, và phát huy ý thäc của quäc gia và dân täc. Đäng thäi, áp đäng mät chính sách cai trä khoáng đät, mä räng khôn khä lãnh đäo, đä cho vän

đä lãnh đäo quäc gia đäc nhiäu ngä i thäu triät.

Näu ý thäc quäc gia và dân täc đäc ăän sâu vào tâm näo cäa toàn dân, và đäc läp và tä do đäc mäi ngä i män chuäng, thì các cäng quäc xâm lăng, đäu có đánh tan đäc tät cä các đäo quân cäa chúng ta và có thäng chúng ta trong các cuäc ngoäi giao đä näa, cũng không làm sao điät đäc ý chí quät cäng cäa cä mät dân täc.

Nhäng ý chí quät cäng đó đän cao đä, mà không ngä i lãnh đäo thì cũng không làm gì đäc đäi väi kä xâm lăng. Vì väy cho nên, đäng thäi väi nhäng biän pháp quän chúng nói trên, cän phäi áp đäng nhäng biän pháp giáo đäc, làm cho mäi ngä i dân đäu quen biät väi vän đä lãnh đäo, và, đäu này còn chính yäu hän näa, làm cho sängä i thäu triät vän đä lãnh đäo quäc gia càng đông bao nhiêu càng hay bäy nhiều. Bäi väi, có nhä thä, nhäng ngä i lãnh đäo mäi không bao giờ bä tiêu điät hät đäc. Tiêu điät ngä i lãnh đäo là mäc đäch đäu tiên và chính yäu cäa các cäng quäc xâm lăng.

Nhän đäc pä đän vän đä chäng xâm lăng trên đây, lý luän đã đän đät chúng ta đän mät vän đä vô cùng quan träng.

Träc tiên chúng ta nhän thäc räng đäi väi mät näc nhä nhä chúng ta, häa xâm lăng là mät đe đäa thäng xuyên.

Đä chäng xâm lăng, chúng ta có nhäng biän pháp quân sä và ngoäi giao. Nhäng hän cä các biän pháp quân sä và ngoäi giao, vä phäng đän häu hiäu và chä đäng, là nuôi đäng tinh thän đäc läp và tä do cäa nhân dân, phát huy ý thäc quäc gia và dân täc, và mä räng khuän khäng giäi lãnh đäo, đä cho vän đä lãnh đäo quäc gia đäc nhiäu ngä i thäu triät.

Sä thä đã nhä väy, thì đäng nhiän mät chính thä chuyên chä và đäc tài không làm sao đä đäu kiän đä bäo vä quäc gia chäng ngoäi xâm đäc. Bäi väi bän chät cäa mät chính thä chuyên chä và đäc tài là tiêu điät tän gäc räng tinh thän tä do và đäc läp trong tâm näo cäa mäi ngä i, đä biän mäi ngä i thành mät đäng cä hoàn toàn không có ý chí, đä đäu khiän đät đä, và đä sä đäng nhä mät khí cä.

Bän chät cäa một chính thä chuyên chä và đäc tài là giä đäc quyän lãnh đäo quäc gia cho mät ngä i hay mät sä rät ít ngä i, đä cho sä thäu triät các vän đä căn bản cäa quäc gia trä thành, trong tay hä, nhäng läi khí säc bén, đä cäng cä đäa vä cäa ngä i cäm quyän.

Hän näa, giä sä mà chính thä chuyên chä hay đäc tài chäa tiêu điät đäc hän tinh thän tä do và đäc läp trong ý thäc cäa mäi ngä i, thì, tä nó, mät chính thä chuyên chä hay đäc tài cũng là mät läi khí cho kä ngoäi xâm. Bäi väi, đäng mät chä đä nhä väy, nhân dân bä áp bäc, sä đäm ra oán ghét ngä i lãnh đäo hä, và häng vä, bät cä ai đánh đängä i hä oán ghét, nhä là häng vä mät ngä i giäi phóng, mäc đäu đó là mät kä xâm lăng. Läch sä xäa nay cäa các quäc gia trên thä giäi đäu xác nhän đäu này: Chä có nhäng dân täc säng tä do mäi chäng đäc ngoäi xâm.

Riäng vä dân täc chúng ta, chäc chän räng sä khäng cä cäa chúng ta đäi väi sä xâm lăng cäa Tây phäng sä mãnh liät hän bäi phän näu träc đó, nhà Nguyän, thay vì lên án tät cä nhäng ngä i bàn vä quäc sä, đã nuôi đäng đäc tinh thän tä do và đäc läp cäa mäi ngä i và phát huy ý thäc quäc gia và dân täc trong nhân dân.

Ngác Lái, máy lán dân tác tháng đác ngoái xâm, tá nhà Trán đánh đái Mông Cá, đán nhà Lê đánh quân Minh và Quang Trung chián tháng Mãn Thanh, đáu nhá đá các nhà lãnh đáo đá kháu gái đác ý chí tá do và đác láp cáa toàn dân.

Và ván đá vô cùng quan tráng mà chúng ta đá nêu ra trên kia là ván đá chính thá cáa nác Viát Nam . Vì nháng lý do trình bày trên đây, chính thá thích nghi cho dân tác chúng ta, không phái đánh đát do mát sá láa chán căn cá trên nháng lý tháng tá chính trá, hay là nháng nguyên nhân triát lý, mà sá đác qui đánh mát cách rát bái hoàn cán nhá đáa đá và lách sá cáa chúng ta, cùng vái trình đá phát trián cáa dân tác.

Náu báy giá chúng ta cháa có ý thác rát chính thá y phái nhá thá nào, thì ngay báy giá chúng ta có thá quan niám đác ráng chính thá đó không thá là mát chính thá chuyên chá hay đác tài đác cá. Đó là mát thái đá rát rát.

Tóm lái theo ông Nhu, muán thoát khái hiám háa xám láng cáa Trung Hoa, chúng ta phái theo đáu i 3 bián pháp sau đây:

Bián pháp ngoái giao.

Viát Nam cán phái có mát sách lác ngoái khôn khéo, biát khai thác nháng mâu thuán giáa các cáng quác, các thá lác cáa các liên minh khu vác nhá khái ASEAN, khái Lián Hiệp Âu Châu...vì ngày nay theo khuynh háng toán cáu hóa cáa thá giái, thì án nháng kinh tá cáa các quác gia trên thá giái cán có mát tác đáng quyát đánh tái sá sáng còn đái vái Trung Cáng, hán là 30 hay 40 chác năm trác đây.

Ngày nay, sá mâu thuán và tranh cháp giáa các cáng quác không còn gay cán nhá thái chián tranh lán, nháng mát quác gia nhá Trung Cáng vái mát dân sá hán 1.3 táng ngái, chiám tá lá 19.64% dân sá thá giái, đáng ván vai đáng dáy vái tham váng làm mát cáng quác bá chá Á Châu. Đó không nháng là mát đáa riáng rá cho khu vác Á Châu Thái Bình Đáng mà còn là mát hiám háa chung cho cá thá giái náa. Trác đá đây gán 50 năm, ông Nhu cũng đá đác pá đán ván đá này,

Không phái tình cá mà ông Paul Reynaud, cáu Thá Táng Pháp trong cuác viáng thăm nác Nga đá long tráng tuyên bá vái Thá Táng Krutchev. “ Náu các ông táp tác vián trá cho nác Tàu, trong vài mái năm náa, mát tá dân Trung Hoa sá đá báp các ông và Âu Châu”. (Tr. 157)

Trong tháng 9. 2009 váa qua, nhà cám quyán Hà Nái, đá cá Táng Phùng Quang Thanh, sang Tân Gia Ba đá ký Hiáp pác Háp Tác Quác Phòng, Táng Bí Thá Nông Đác Mán nhá đán Úc Châu, và Phó Thá Táng Phám Gia Khiám đán Hoa Ká, bí mát tháo luán vá ván đá an ninh lán thá, phái cháng là thái đá nác đán chân mái nháy, nhá hai phái đán cáa các vua chúa Triáu Nguyán ngày xáa, chúng ta thá nghe ông Nhu bián giái i:

Sau khi Trung Hoa bá tán công, thì lúc báy giá phán áng cáa chúng ta là vái vá gái hai phái bá sang Pháp và Anh, mà không có mát sá chuán bá ngoái giao nào cá. Lái gái phái bá nhá váy là lái gái phái bá sang Tàu xáa nay. Và sá gái hai phái bá sang Pháp và Anh, theo lái gái phái bá

sang Tàu xưa nay, lại càng làm cho chúng ta nhận thấy, một cách rõ rệt hơn nữa, quan niệm ngoại giao của chúng ta lúc bấy giờ mang nặng ‘tâm lý thu cúc quỳ’ [đội vùi Tàu], đến mức độ nào.(tr. 181).

Là ra, các nhà lãnh đạo Hà Nội phải tích cực hơn, phải khôn khéo hơn, nếu không dám công khai, thì ít ra cũng phải bí mật, và nên đứng ngoài truy vấn thông tin gì, cần báo và nên đứng ngoài luồn thò gì, trừ một chút là các quốc gia vùng Đông Nam Á Châu, rồi đến Nga Xô, Liên Hiệp Âu Châu và các quốc gia Á Phi biệt lập hiểm họa xâm lăng của Trung Cộng. Điều rõ ràng nhất hiện nay, là các quốc gia trong vùng như Úc, Tân Gia Ba, Thái Lan, Nam Duong và Mã Lai Á [5], đứng gia tăng ngân sách cho tài niên 2009 và không lo và hỏi quân gộp bầy, như mới đứng ngoài âm mưu bành trướng của Trung Cộng. Nghĩa là các quốc gia này đứng bắt đứng lo sợ và sợ lẫn nhau như của Trung Cộng, nhưng chắc có một vấn đề đứng quốc tế nào như mới qui tụ như ng này thành một thể và tích cực để ngăn chặn sự bành trướng đó. Việt Nam là một nhân trướng hốt và trể tiếp của nguy cơ này, phải biết đến hơn nữa và một trể ngoại giao, phải và nên đứng, công khai hoặc bí mật, tất cả các quốc gia trên thế giới như nhận thấy sâu sắc đứng mội hiểm họa nghiêm trọng này và khi nào đứng sự đứng thu thập của đa số ... Việt Nam và nên đứng đứng ra Địch Hiểm Liên Hiệp Quốc, dù biệt riêng hiện nay Trung Cộng là 1 trong 5 hội viên thường trể của Hội Địch Bạo An có quy định phải quy tụ, một nghị quyết của Địch Hiểm. Nhưng và nên đứng chấp của Việt Nam là chính thể công khai đứng ra trể của Liên Hiệp quốc một hiểm họa thể sự nghiêm trọng của toàn thế giới, để kiếm tìm một hội trể quốc tế tích cực như mới ngăn chặn âm mưu xâm lăng của Trung Cộng. Hơn nữa, Việt Nam cũng phải biết và nên đứng và nên đứng này ra trể của Tòa Án Quốc Tế ở The Hague (International Court of Justice at The Hague). Mục đích không phải là tìm kiếm một phán quyết của tòa án này cho và nên đứng tranh chấp, nhưng trể đứng m của nên này là để nên sự chú tâm theo dõi của dể luân quốc tế và một hiểm họa chung của thế giới

Chúng ta còn nhớ, khi muồn lật đổ chính quyền Ngô Đình Diệm, Nhóm chấp ng Trể Thể ng Diệm trong Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ đã và nên đứng các quốc gia Á Phi đứng và nên đứng đứng c báo chí Hoa Kỳ thể đó gọi là Đoàn Áp Phể Giáo và Vi Phạm Nhân Quyền tại Việt Nam, ra trể của Địch Hiểm Liên Hiệp Quốc, chấp nhận bể dể luồn trể của các quốc gia Á Phi cho việc thay đổi chính phủ tại miền Nam, trể của khi âm mưu thể chấp đứng ở chánh ở Sài Gòn, để khi gây nên như ng như hể ng tiêu cực tại các quốc gia đó để và nên chính sách ngoại giao của Mỹ. Nhưng ông Nhu và Gs. Bộ Hể [6] đã phá vỡ âm mưu này bằng cách chính thể mội Liên Hiệp Quốc cể một phái đoàn đến Việt Nam để tra trể chấp, trể của khi đứng và nên đứng này ra thể luồn tại Địch Hiểm Liên Hiệp Quốc. Rồi khi phái đoàn này đến Việt Nam để tra và hoàn thành một bển phúc trình dày gể 300 trang, và nên kể luồn là không có đàn áp Phể Giáo tại Việt Nam, thì Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ nên lúng túng, sự rể ng nên đứng và nên đứng này ra thể luồn tại Liên Hiệp Quốc sự làm gể uy tín của Hoa Kỳ và thể của hể cho Trung Cộng trể công Hoa Kỳ đã xen vào nên bể của Việt Nam và đã thể chấp đứng ở chánh ở Saigon, nên cể Cabot Lodge vào đứng tháng 12. 1963, liên lạc với Sir Senerat Gunawardene của Tích Lan, là trể ng phái đoàn để tra của Liên Hiệp Quốc lúc đó, đứng đứng bển phúc trình này ra thể luồn tại dể n đàn Liên Hiệp Quốc nể, và Sir Senerat đã đứng ý làm để để đó như một ân huể cá nhân của ông dành cho Lodge (Gunawardene agreed to do so as a personal favor to Lodge), vì trể của đây khi làm Địch Sĩ Hoa Kỳ tại Liên Hiệp Quốc, Lodge là bển của ông.[7]

Như vậy, chúng ta thấy để và nên một cể ng quốc nhể Hoa Kỳ, hể của biệt và nên dể ng Diệm Đoàn

Liên Hiệp Quốc họ trở cho những mục tiêu chính trị của họ. Tại sao Việt Nam đứng trước các mối hiểm họa để đưa sinh tử đến vận mệnh quốc gia dân tộc, chúng ta lại không vận động để tìm hiểu thu nhận của thế giới để bảo vệ nền độc lập của chúng ta ?

Những thực tế, chúng ta rất đau lòng, khi thấy, các nhà lãnh đạo Hà Nội, và những người giao, đã đánh mất rất nhiều của họ và lợi ích quốc gia, để khôi phục độc lập cho dân tộc và phát triển quốc gia. Đó là các hội của những năm 1945, 1954, 1973 và 1975. Thực vậy, ngay ngày xưa các vua chúa Triều Nguyễn, vì quá tin tưởng vào văn hóa Trung Hoa đã trở nên tôn và thịn của, thì ngày nay các nhà lãnh đạo Hà Nội cũng quá sùng bái chế độ Cộng Sản và quá tin tưởng vào lý luận giai cấp đấu tranh, đã trở nên mù quáng, xem mọi người đều là kẻ thù, nên chừa bao giờ họ có thể đưa ra một chính sách ngoại giao khoáng đạt và linh hoạt, còn về những người quốc gia họ cũng không có đức độ, để thực tâm những thành phần khác biệt chính kiến, thành lập một chính phủ đoàn kết để phát triển quốc gia. Trái lại, họ chỉ có những thủ đoạn chính trị gian trá và xảo quyệt để lừa dối người phàm, để rồi cuối cùng là tiêu diệt người phàm. Điều này chúng ta thấy rõ rất khi nhìn về lịch sử Việt Nam Cộng và Hiến Đ. Năm 1946, Cộng Sản dùng chiêu bài chính phủ Liên Hiệp, để tiêu diệt phe Quốc Gia, rồi năm 1954, ký hiệp định Genève, chừa ráo m, họ đã vi phạm hiệp định này, bằng cách giải 1 triệu 70,000 cán bộ và sĩ quan Nam về âm mưu khuynh đảo chính quyền Quốc Gia Việt Nam. Đến năm 1973, một lần nữa, họ đã lừa phỉnh để tiêu diệt phe quốc gia để rồi chiêu bài là Hòa Hợp và Hòa Giải Dân tộc. Còn về việc quốc tế, khi ký hiệp định Paris, họ long trọng cam kết để nhân dân Miền Nam hoàn toàn tự do quyết định vận mệnh quốc gia mình. Ngay sau đó, khi người Mỹ, theo đúng cam kết của hiệp định này, rút khỏi Miền Nam, thì họ đem quân xóa sổ chính phủ Sài Gòn... Việc một những phương cách gọi là liên hiệp, hợp tác và một lợi ích bang giao để y phục trên và gian trá như vậy, ai còn có thể tin tưởng vào Hà Nội để hợp tác hữu nghị. Do đó, từ ngày chấp chính quyền tại Hà Nội vào tháng 8 năm 1945 đến nay, các nhà lãnh đạo Miền Bắc bỏ đuôi mù bịt lý thuyết Mác-Lênin và Mao Trạch Đông, theo đuổi một chế độ độc tài phi nhân, tàn sát và tiêu diệt các thành phần bất đồng chính kiến, để đưa toàn dân trong cảnh nghèo đói, thất học, thù hận và bần giệt lẫn nhau. Còn về phương diện quốc tế, vì thiêu hiêu biệt và chế biệt quyền lợi của phe nhóm, nên họ đã liên kết với Trung Cộng và Liên Xô, để đưa toàn thể dân tộc vào một cuộc chiến tranh kéo dài hơn 30 năm. Đó là một cuộc chiến tranh lâu dài và khốc liệt nhất trong lịch sử nhân loại. Thực vậy, lâu dài nhất vì cuộc Thế Chiến I, chỉ có 4 năm, từ 1914-1918, Thế Chiến 2, chỉ có 6 năm, từ 1939-1945, và khốc liệt nhất, vì số bom đạn được sử dụng trong chiến tranh Việt Nam gấp 2.5 số bom đạn dùng trong Thế Chiến 2. Những điều này họ không nói, khi nhận viện trợ từ Trung Cộng để đánh Mỹ cũng là lúc họ đã thực sự rúc của xâm lăng từ phương Bắc vào Việt Nam.

Đi về những nhà lãnh đạo có một não trạng bệnh hoạn như vậy làm sao có được một vị nhân chính trị sâu sắc, một chính sách ngoại giao khoáng đạt và biệt khai thác những mâu thuẫn quốc tế để kiếm tìm những đường mình hiểu, để rồi cùng với sự hỗ trợ tích cực của toàn dân trong nước, nhằm tạo thành một sức mạnh vững mạnh để chống lại hiểm họa xâm lăng của Trung Cộng

Biện Pháp Quân Sự

Hiện nay, Việt Nam có một đội quân khoảng 450,000 người. Đây là một lực lượng quân sự lớn nhất so với các quốc gia tại Đông Nam Á hiện nay. Những vận động đưa ra lực lượng nhân d và c

Quan Điểm của Ông Ngô Đình Nhu về Hiểm Mộng và Xâm Lăng của Trung Cộng

Tiền Sĩ Phạm Văn Lưu

Tháng 13; Năm 432; 14 Tháng 10 Năm 2009 14:13

---

còn có tinh thần duy sinh và chấp nhận gian khổ để chiến đấu nữa hay không? Khi chính họ chấp nhận những thách thức trên xã hội quá phũ phàng trước mặt, trong khi các lãnh tụ của họ tìm mọi cách để vét tài sản quốc gia cho cá nhân, gia đình và phe nhóm, còn tuy đã đi đa dân chúng, trong đó có cả các gia đình bần đui Cộng Sản, bóc lột, sống trong cảnh khốn cùng nhất, chấp nhận những trong lịch sử của Việt Nam, thì trước mắt này, nghĩa là còn có các hiện tượng thì Dân Pháp đô hộ đất nước chúng ta. Nhưng sau hết và mau chóng hơn hết, vấn đề là vấn đề các nhà lãnh đạo Hà Nội có còn ý chí để chiến đấu nhằm bảo vệ tổ quốc hay không? Chúng ta hãy bi quan, khi nghe lời bình luận của Carl. Thayer, một chuyên gia về các vấn đề Việt Nam, tại Học Viện Quốc Phòng Hoàng Gia Dantoon của Úc. có lời bày giãi các nhà lãnh đạo Hà Nội đã trở nên quá giàu có, họ mua những chiếc yên thân để bảo vệ tài sản và gia đình của họ họ... cho nên việc mua thêm một vài chiếc xe hơi xa xôi như Hoàng Sa và Trường Sa, mua thêm một ít lãnh thổ và lãnh hải ở phía Bắc không còn là vấn đề quan trọng đối với họ nữa...

Biện Pháp Chính Trị

Đó là nuôi dưỡng tinh thần độc lập, tổ chức, tổ chức cùng ý thức quốc gia và dân tộc. Ông Nhu đã biện giải về vấn đề này như sau:

Tuy nhiên biện pháp cần thiết nhất, hiểu hiểu nhất và hoàn toàn thuộc về chúng ta, là nuôi dưỡng tinh thần độc lập và tự do của nhân dân, và phát huy ý thức quốc gia và dân tộc. Chính trị, áp dụng một chính sách cai trị khoáng đạt, mở rộng khuôn khổ lãnh đạo, để cho vấn đề lãnh đạo quốc gia được nhuần nhuyễn nhất và trí tuệ.

Và sau cùng ông Nhu đã đi đến kết luận, muốn những hiểm họa xâm lăng của Trung Cộng một chính thể chuyên chế hay độc tài như Hà Nội hiện nay, không thể nào thành công được.

Trong khi đó, chúng ta đang biết rằng hiện nay thế giới đang chấp nhận những biến đổi khác biệt nhất, độc biệt là trong lãnh vực tin tức và khoa học kỹ thuật, còn trong lĩnh vực chính trị ngoại giao, như Tổng Thống Obama, cũng kêu gọi, một sự hợp tác và hòa giải giữa các quốc gia, để đẩy lùi bóng tối của chiến tranh và nghèo đói, nhằm kiến tạo một thế giới nguyên nhân, hợp tác, hòa bình và thịnh vượng cho toàn thế giới, thì các nhà lãnh đạo của Hà Nội vẫn giữ nguyên bản chất của Cộng Sản là độc quyền lãnh đạo, độc tài toàn trị và để cũng có chính quyền chuyên chế, họ thống tay đàn áp đối lập, các giáo hội tôn giáo chân chính, áp dụng chính sách đẩy đưa người dân trong cảnh nghèo đói, chết đói và chết... để trong nước không còn ai có thể chấp nhận những hiểm họa được.

Với những hiểm họa mà nêu ra trên đây, chúng ta đang thấy rõ ràng, nếu dân tộc chúng ta không còn có may mắn thay đổi thành phần lãnh đạo tại Bắc Bộ Phủ, thì vấn đề Việt Nam sẽ thuộc về Tàu chứ còn là vấn đề thế gian.

Tiền Sĩ Phạm Văn Lưu

Melbourne, 1. 11. 2009

[1] Linh Mục De Jaegher, Cựu viên thân cận của Tổng Thống Ngô Đình Diệm và Tổng Thống Trường Giỏi Thạch, đàm luận với tác giả tại Sài Gòn vào 6. 1966.

[2] . Sách đợc xuất bản mang tên Tùng Phong, Chính Đệ Việt Nam , Saigon-Việt Nam , 2009

[3] Xin xem các di văn này trong La Voix de la Juste Cause, Recueils Des Principaux Discours et Meessages du President Ngo Dinh Diem, June 1954 – Juillet 1963, Saigon, Service de la Press de la Presidence de la Republique du Vietnam, 1963. Các di văn này thợng đợc ông Phạm Đình Khiêm đợc ra Việt ngữ và Gs. Tôn Thất Thiến ra Anh ngữ .

[4] Có lẽ vì đánh máy sai, nên trong ản bản in là vĩ tuyến 17, thợc là vĩ tuyến 16, chú thích của người viết.

[5] Nước Úc trong bản ngân sách 2009-2010, đã gia tăng hợn 6.6.tợ bợc (tợ 19.8 tợ lên 26.4 tợ), đợ gia tăng khợ năng không lợc và hợi quân nhợm bợo và lãnh thợ. Đợu này khiợn chính quyợn Nam Đợng phợi quan ngữ i, sau đó chính phợ Úc đã phợi lên tỉng trợn an.
Còn Thái Lan trong bản ngân sách 2008, ngân sách dành cho Bộ Quốc Phòng đã tăng lên tợi 4.5 tợ US dollars, đã quan mợt cả Nam Đợng và Mã Lai và chi phí quợc phòng.
Tân Gia Ba trong bản ngân sách 2009, hợ cũng đã dành đợn 34% cho ngân sách quợc phòng. Nhợng tợ lâu Tân Gia Ba, có lẽ, đã thợy trợc đợc hiểm họa xâm lăng của Trung Quốc, nên hợ đã có nhợng thợa hiợp liên kợt quân sự với Hoa Kỳ tợ năm 1990 và i thợa hiợp MOU và đợn 2005 hợ đã ký hiệp ợc Hợp Tác Quân Sự với Hoa Kỳ. Nam Đợng đã đợ chi phí quợc phòng vào hàng ợu tiên thợ 3 trong bản ngân sách 2008 với ngân khoợn là 3.3 tợ US dollars.
Còn Mã Lai, mục tiêu của ngân sách 2008, dành ợu tiên cho phúc lợi toàn dân, nên chi phí quợc phòng phợi bợ cợt giợm tợi đa, nhợng riêng chi phí dành cho Không Lợc Mã Lai, không bợ cợt giợm mà lợi còn đợc gia tăng tợ 1,482 tợ Mã kim lên đợn 1,613 tợ Mã kim đợ gia tăng khợ năng phòng thợ quợc gia.

[6] Giáo sư Bộ u Hộ i là mợt phợt tợ và thân mợu của giáo sư là Sĩ Cô Diợu Huợ, lúc đó Giáo sư đợc Tợng Thợng Địch mợ làm trợng phái đoàn đợc biợt tợi Liên Hiợp Quốc tợ tháng 9. 1963, đợc trách vụ cuợc Khợng Hoợng Phợt Giáo.

[7] Theo sợ tiợ tợ của Bà Swarna L. Ganawardene, con gái của Sir Senerat, trong thợ gợi cho Bà Anne Blair, (mợt đợng nghiợp của người viết tợi Đợi Hộ c Monash trợc đây), vào tháng 11. 1989. Và cũng có thợ xem thêm Đợn văn sợ 2444 tợ Bộ Ngoợi Giao Hoa Kỳ gợi cho Tòa Đợi Sĩ Mợ Saigon, ngày 11. 12. 1963 đợi tiêu đợ Gunawardene's killing the debate. xem Anne Blair, Lodge in Vietnam, A Patriot Abroad, New Haven, Yale university Press, 1995, tr. 78.